

РЕПОЗИТОРИЙ БГПУ

РАБІНАВАЯ НОЧ, навальнічная ноч, якая абавязкова чакаецца ў канцы лета ў спасаўку, паміж *Льей* ці *Барысам* і Вялікай *Прачыстай*, або паміж Вялікай і Малой Прачыстымі. Называлася таксама арабінавая, вераб'іная ноч. На працягу ўсёй Р.н. неба сатрасаюць грывоты, бліскаюць маланкі, лье праліўны дождж, дзьме моцны вецер, узнікаюць віхуры. Паводле нар. павер'яў, у гэтую ноч з пекла на свет выходзілі ўсе злыя сілы, якія нібыта спраўлялі сваё галоўнае гадавое свята. Паводле адных меркаванняў, у Р.н. розная нечысць страшыла хрышчоных людзей, паводле другіх — наадварот, усе стыхіі прыроды ядналися, каб знішчыць нячыстую сілу, што расплазлілася пас-

ля *Куталля* за лета і бясконца шкодзіла людзям. Кожны забіты ці пакалечаны ў гэтую ноч *Перуном* лічыўся ня добрым чараўніком. Каб маланка не спаліла хату ці іншыя збудаванні, у Р.н. вывешвалі непамыты велікодны абрус, у некаторых мясцінах пад страху прывязвалі чырвоныя ніткі. На Палессі верылі, што ад моцнай буры ў гэтую ноч рабчыкі разляталіся па ўсім лесе і да такавання жылі па адным. Лічылася, што навальніца ў Р.н. патрэбна для паспявання ягад на рабіне; калі ж ягады не спелі — чакалі благага заканчэння лета і халоднай восені.

Літ: Беларускія народныя прыкметы і павер'і. Кн. 2. Жыцця адвечны лад. Мн., 1998. С. 497, 504—507.

У. А. Васілевіч.

РЕПОЗИТОРИЙ БГПУ